

се задвижила за Горна-Орѣховица. Следъ нея последвала втора рота.

Войската довежда невредими всички обратно до Гор.-Орѣховица. Сжщата вечеръ тя се разквартирува за нощуване въ хотела на Йорганеолу и остава въ града, до като озлоблението на турцитѣ утихнало.

И тъй, тоя бунтъ на горно-орѣховчанки, начело съ храбрата жена баба Еленка Грънчарова успѣва първо: да спаси града отъ неминуемо разрушение и разграбване

като е довела редовна войска съ специално назначение за това; второ: да попречи на башибозушкитѣ издевателства, безчинства и насилия; и трето, най-важното, което е било, тя е успѣла да спечели време, до като се прикриятъ уликитъ за възстание и да се даде възможность да се укриятъ и избѣгатъ повечето отъ издаденитъ възстаници.

„Въ Тѣжновския затворъ отъ Горна-Орѣховица сж били затворени Георги Измирлиевъ, Иванъ Пановъ и Маню Тодоровъ, баба Пантилейца, Стати попъ Статевъ, въ боклука

*) За биографията му вж. сп. „Искра“ 1891 г. и Ив. Стратевъ — Подготовка на възстанието въ Г.-Орѣховска революционна околия.